

Słowo Życia – maj 2022

[do druku \(pdf\)](#)[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodości) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali”.

Jest Ostatnia Wieczerza – Jezus w wieczerniku wstał dopiero co umył swoim uczniom nogi. Za kilka godzin zostanie pojmany, skazany na śmierć i ukrzyżowany. Gdy jest mało czasu, zbliża się koniec, mówi się to, co najważniejsze: zostawia się „testament”. W Ewangeliach wg św. Jana nie znajdujemy relacji o ustanowieniu Eucharystii. Zamiast tego mamy opis umycia nóg. I wstał w tym kontekście należało rozumieć nowe przykazanie. Jezus najpierw coś czyni, a dopiero potem naucza i dlatego Jego słowo ma moc. Przykazanie miłości bliźniego było już obecne w Starym Testamencie: „bądźziesz miłować bliźniego jak siebie samego” (Kpł 19, 18). Jezus podkreśla nowy aspekt tego przykazania – wzajemność: to wstał miłość wzajemna tworzy i charakteryzuje wspólnotę uczniów. Miłość ta ma swoje źródło w samym Życiu Bożym, w dynamice trynitarniej, której człowiek może doświadczać dzięki Synowi. Wyjaśnią to Chiara Lubich, kreśląc obraz, który pomaga nam to zrozumieć: „Jezus, przybysz na ziemię, nie został stworzony z niczego, jak kiedyś z ludzi, lecz przyszedł z Nieba. I podobnie jak kiedyś emigrant udający się do jakiegoś dalekiego kraju dostosowuje się oczywiście do nowego otoczenia, ale wnosi w nie swoje zwyczaje, tradycje a często nadal mówi swoim językiem – tak samo Jezus z pewnością dostosował się na ziemi do życia kadego z ludzi, ale przyniósł tu – ponieważ był Bogiem – sposób życia Trójcy świętej, która jest Miłością, miłością wzajemną”.

„Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali”.

Tutaj widać sedno przesłania Jezusa, które niesie w sobie świętość [życia] pierwszych wspólnot chrześcijańskich i które tak jest dzisiaj może być znakiem rozpoznawczym wszystkich naszych grup i stowarzyszeń. W środowisku, w którym wzajemność jest praktykowana, doświadcza się sensu istnienia, znajdujemy się, by wytrwać w chwilach bólu i cierpienia, znajdujemy pomoc w nieuniknionych trudnościach, znajdujemy radość. Jest tak wiele wyzwań, którym codziennie stawiamy czoła: pandemia, podziały, ubóstwo, konflikty. Wyobraźmy sobie przez chwilę, co by się stało, gdybyśmy potrafili to Słowo wcielić w życie kadego dnia: odkrylibyśmy nowe perspektywy, przed naszymi oczami ujawniłby się zamysł [Boga] wobec ludzkości, motywy nadziei. Ale kto powstrzymuje nas przed ponownym rozbudzeniem tego życia w nas samych i wokół nas?

„Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali”.

Marta jest młodą wolontariuszką pomagającą więźniom przygotowywać się do egzaminów na studia. [Mówi:] „Kiedy po raz pierwszy weszłam do więzienia, spotkałam ludzi załamanych i słabych. Starałam się nawiązać relację, najpierw zawodową, potem przyjacielską, dzięki postawie szacunku i słuchania. Szybko zdałam sobie sprawę, że nie tylko ja pomagam więźniom, ale także oni wspierają mnie. Kiedyś, gdy pomagałam jednemu z nich w przygotowaniach do egzaminu, dowiedziałam się o śmierci kogoś z mojej rodziny, a on otrzymał wiadomość, że sąd apelacyjny potwierdził wydany na niego wyrok. Oboje byliśmy w bardzo złym stanie. Podczas lekcji widziałam jego ogromny ból, którym podzielił się ze mną. Wspólne doświadczanie cierpienia pomogło nam iść naprzód. Po zdanym egzaminie przyszedł mi podziękować, mówiąc, że bez mnie nie potrafiłby tego osiągnąć. W mojej rodzinie ktoś życie stracił, ale czuję, że tutaj uratowałam inne życie. Uświadomiłam sobie, że wzajemność umożliwia budowanie prawdziwych relacji opartych na przyjaźni i szacunku”[1].

Letizia Magri

[1] <http://www.unitedworldproject.org/workshop/unesperienza-al-di-la-delle-sbarre-relazioni-dicura-reciproca/>.